

Els samurais amagats d'Olot

Olot mostra dues armadures antigues que havien estat un segle al magatzem del museu

OLOT | XAVIER VALERI

Les armadures de dos samurais del Japó antic i guerrer van romandre més d'un segle en un racó del magatzem del Museu Comarcal de la Garrotxa. Oblidades per exòtiques i per estar allunyades de la línia d'exposició occidentalista, les armadures restaven en un anonimats absolut. El motiu era que l'exposició del Museu d'Olot sempre ha estat més propera a la cultura occidental que a l'exotisme oriental. Segons ha explicat el tècnic museístic olotí, Xavier Roura, els suggeriments dels visitants al fons del museu han fet decidir els responsables a mostrar la vestimenta dels guerrers de l'antic Japó. Així, les armadures des d'ahir a la tarda es poden admirar en una sala del museu olotí.

Al 1905, L'Ajuntament, presidit per l'alcalde Nonito Escubós, amb la col·laboració dels veïns aficionats a la història i a la cultura, muntava el nou Museu-Biblioteca d'Olot. Llavors comptaven amb una col·lecció de figures del pessebre de Ramon Amadeu (1745-1821), amb obres del director de l'escola de dibuix, Joan Carles Panyó (1755-1840), amb pintures de Marian Vayreda (1853-1903) i amb altres del seu germà Joaquim (1843-94). A més de moltes peces de l'antiguitat a la Garrotxa.

En aquest context, Enric Batlló i Batlló (1845-1928) va decidir contribuir a la creació del fons del nou museu. Batlló era un industrial i un mecenes amb interès per Olot. Va decidir donar a la ciutat dues armadures orientals que en aquell moment es consideraven filipines. De fet, el regne d'Espanya només feia 7 anys que havia perdut la sobirania de les Illes Filipines. El municipi va acceptar la donació i va emmagatzemar la vestimenta guerrera. Des de llavors, les estranyes formes humanes van veure poques vegades la llum i encara no se'n va explicar l'origen amb precisió.

Xavier Roura argumenta l'origen japonès de les armadures amb el fet que tenen textos gravats en l'idioma de l'illa per on neix el sol de l'Àsia i les data entre mitjan segle XVII i segle XIX.

Roura disposa d'una hipòtesi segons la qual les armadures van ser comprades al Japó per pirates de les Filipines. Diu que a partir de l'any 1859 els japonesos van obrir els ports al mercat exterior. La idea era integrar-se a l'evolució del món i deixar el passat guerrer dels samurais. Els cabdills pirates musulmans de les Illes Filipines haurien aprofitat per comprar unes armadures que al Japó ja no servien.

Roura basa la seva hipòtesi en el fet que al Museu Oriental de Valladolid, on hi ha 3 armadures similars, tenen documentat que procedien dels pirates de l'illa de Mindanao, coneguts com a pirates moros. A més de piratejar, es dedicaven al tràfic d'esclaus. A partir dels cabdills pirates les armadures haurien arribat a les mans de l'empresari barceloní.

Les vestimentes es mostren juntament amb una espasa katana japonesa i armes blanques filipines que van ser donades a la ciutat per Francesc Sureda i Antoni Serra. Les cessions en propietat van tenir lloc al 1907 i al 1910.

Armadures lleugeres

Xavier Roura ha explicat que són armadures fetes en base a plaques de metall molt polit, amb fusta lacada, teles laminades amb fines capes de metall i malles. Es tractava d'una protecció molt potent que permetia una extraordinària mobilitat a l'usuari. Les ha definit com a instruments de protecció per la infanteria.

Armadures com les d'Olot eren ideals per protegir els samurais en el combat de proximitat. Els samurais eren membres de la noblesa militar japonesa que es caracteritzaven pel seu profund coneixement de les arts marçials i pel fet de tenir com a norma de conducta un codi d'honor. Eren els militars professionals del Japó antic.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/06/02/samurais-amagats-dolot/565302.html?utm_source=rss